31988L0347

DIREKTIVA SVETA

z dne 16. junija 1988

o spremembi Priloge II k Direktivi 86/280/EGS o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS

(88/347/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130 S Pogodbe,

ob upoštevanju Direktive Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju zaradi odvajanja nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ([1]) in zlasti členov 6 in 12 Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 86/280/EGS z dne 12. junija 1986 o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih na seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS ([2]),

ob upoštevanju predloga Komisije ([3]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([4]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([5]),

ker zaradi zaščite vodnega okolja Skupnosti pred onesnaženjem z določenimi nevarnimi snovmi člen 3 Direktive 76/464/EGS uvaja sistem predhodnega dovoljenja, ki določa emisijske standarde za odvajanje snovi iz seznama I Priloge k navedeni direktivi; ker člen 6 navedene direktive predvideva, da se za take emisijske standarde določijo mejne vrednosti, pa tudi cilji kakovosti za vodno okolje, na katero vplivajo izpusti snovi;

ker morajo države članice upoštevati mejne vrednosti, razen v primerih, ko lahko uporabijo cilje kakovosti;

ker bo treba na predloge Komisije Direktivo 86/280/EGS spremeniti in dopolniti skladno z razvojem stanja znanstvenega znanja, ki zadeva predvsem strupenost, obstojnost in kopičenje zadevnih snovi v živih organizmih in sedimentih, ali v primeru izboljšanja najboljših razpoložljivih tehničnih sredstev; ker je za ta namen treba predvideti dodatke k navedeni direktivi, ki se nanašajo na ukrepe v zvezi z ostalimi nevarnimi snovmi, ter spremembe vsebine Priloge II;

ker bi morale za aldrin, dieldrin, endrin, izodrin, heksaklorobenzen, heksaklorobutadien in kloroform na podlagi meril, določenih v Direktivi 76/464/EGS, veljati določbe Direktive 86/280/EGS,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga II k Direktivi Sveta 86/280/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. Pod naslov se doda naslednje:

„4. V zvezi z aldrinom, dieldrinom, endrinom in izodrinom

5. V zvezi s heksaklorobenzenom

([1]) UL L 129, 18.5.1976, str. 23.
([2]) UL L 181, 4.7.1986, str. 16.
([3]) UL C 146, 12.6.1979, str. 5, UL C 309, 3.12.1986, str. 3, UL C 314, 26.11.1987, str. 5 in UL C 70, 18.3.1985, str. 15.
([4]) UL C 122, 9.5.1988 in UL C 120, 20.5.1986, str. 164.
([5]) UL C 232, 31.8.1987, str. 2, UL C 356, 31.12.1987, str. 69 in UL C 188, 29.7.1985, str. 19.

6. V zvezi s heksaklorobutadienom

7. V zvezi s kloroformom (triklorometanom)“.

2. Dodajo se naslednji oddelki:

„IV. **Posebne določbe v zvezi z:**

– **aldrinom (št. 1)** (1) CAS-št. 309–00–2

– **dieldrinom (št. 71)** (2) CAS-št. 60–57–1

– **endrinom (št. 77)** (3) CAS-št. 72–20–8

– **izodrinom (št. 130)** (4) CAS-št. 456–73–6

(1) Aldrin je kemijska spojina $C_{12}H_8Cl_6$
1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloro-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-heksahidro-1, 4-endo-5, 9-ekso-dimetanonaftalen.

(2) Dieldrin je kemijska spojina $C_{12}H_8Cl_6O$
1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloro-6, 7-epoksi-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-oktahidro-1, 4-endo-5, 8-ekso-dimetanonaftalen.

(3) Endrin je kemijska spojina $C_{12}H_8Cl_6O$
1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloro-6, 7-epoksi-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-oktahidro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimetanonaftalen.

(4) Izodrin je kemijska spojina $C_{12}H_8Cl_6$
1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloro-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-heksahidro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimetanonaftalen.

Rubrika A (1, 71, 77, 130): Mejne vrednosti za emisijske standarde (1)

Vrsta industrijskega obrata (2)	Vrsta povprečne vrednosti	Mejna vrednost izražena kot		Skladnost se zagotovi s
		Masa	koncentracija v µg/l odpadni vodi (3)	
Proizvodnja in preoblikovanje aldrina in/ali dieldrina in/ali endrina, na istem mestu	mesečna	3 g na tono celotnih proizvodnih zmogljivosti (g/t)	2	1.1.1989
	dnevna	15 g na tono celotnih proizvodnih zmogljivosti, (g/t), (4)	10 (4)	1.1.1989

(1) Mejne vrednosti, ki so prikazane pod to rubriko, veljajo za celotno odvajanje aldrina, dieldrina in endrina.
Če odpadna voda, ki nastane pri proizvodnji ali uporabi aldrina, dieldrina in/ali endrina (vključno s preoblikovanjem teh snovi), vsebuje tudi izodrin, zgoraj navedene mejne vrednosti veljajo za celotno odvajanje aldrina, dieldrina, endrina in izodrina.

(2) Pod industrijskimi obrati pod rubriko A točke 3 Priloge I so še posebej mišljeni obrati, ki preoblikujejo aldrin in/ali dieldrin in/ali endrin drugje, kot ga proizvajajo.

(3) Pri teh številkah se upošteva celotna količina vode, ki se porabi v obratu.

(4) Če je mogoče, dnevne vrednosti ne smejo preseči dvakratne mesečne vrednosti.

Rubrika B (1, 71, 77, 130): Cilji kakovosti

Okolje	Snov	Cilji kakovosti ng/1 se uskladijo s	
		1.1.1989	1.1.1994
Celinske površinske vode	aldrin	30 za vse štiri snovi skupaj, maksimalno 5 za endrin	10
Rečne vode ob izlivu v morje = somornica	dieldrin		10
Obalno morje z izjemo somornice	endrin		5
Teritorialne morske vode	izodrin		5

Koncentracija(e): aldrina in/ali dieldrina in/ali endrina in/ali izodrina v usedlinah in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah s časom ne sme znatno naraščati.

Rubrika C (1, 71, 77, 130): Referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje aldrina, dieldrina, endrina in/ali izodrina v odpadnih vodah in v vodnem okolju, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom. Za vsako snov je meja določljivosti (1) 2,5 ng/l za vodno okolje in 400 ng/l za odpadne vode, odvisno od števila ostalih snovi v vzorcu.

2. Referenčna metoda, ki se uporablja za določanje aldrina, dieldrina in/ali endrina in/ali izodrina v usedlinah in organizmih, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ustrezni pripravi vzorcev. Meja določljivosti je 1 μg/kg suhe teže za vsako snov posebej.

3. Točnost in natančnost metode morata biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti.

(1) ‚Meja določljivosti' dane snovi je najmanjša količina, ki je na podlagi dane merilne metode v vzorcu kvantitativno določljiva in jo je še vedno mogoče razlikovati od nič.

V. **Posebne določbe v zvezi s heksaklorobenzenom (HCB) (št. 83)**

CAS-118–74–1

Rubrika A (83): Mejne vrednosti za emisijske standarde

Onesnaženost, ki jo povzroča odvajanje HCB in ki vpliva na koncentracije v usedlinah in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah, se ne sme posredno ali neposredno znatno povečevati s časom.

Vrsta industrijskega obrata (1) (2) (3)	Vrsta povprečne vrednosti	Mejne vrednosti izražene kot		Skladnost se zagotovi s
		masa	koncentracija	
1. Proizvodnja in predelava HCB	mesečna	10 g HCB/t proizvodnih zmogljivosti za HCB	1 mg/l HCB	1.1.1990
	dnevna	20 g HCB/t proizvodnih zmogljivosti za HCB	2 mg/l HCB	
2. Proizvodnja perkloroetilena (PER) in ogljikovega tetraklorida (CCl_4) s perkloriranjem	mesečna	1,5 g HCB/t celotnih proizvodnih zmogljivosti za PER + CCl_4	1,5 mg/l HCB	1.1.1990
	dnevna	3 g HCB/t celotnih proizvodnih zmogljivosti za PER + CCl_4	3 mg/l HCB	
3. Proizvodnja trikloroetilena in/ali perkloroetilena s katerim koli drugim postopkom (4)	mesečna	—	—	—
	dnevna	—	—	—

(1) Če celoletno odvajanje ne preseže 1 kg/leto, se lahko uvede poenostavljen postopek spremljanja in nadzorovanja.
(2) Pod industrijskimi obrati iz točke 3 rubrike A Priloge I so še posebej mišljeni industrijski obrati, ki proizvajajo kvintozen in teknazen ter klor s kloralkalno elektrolizo s pomočjo grafitnih elektrod, in industrijski obrati za proizvodnjo in predelavo gume, pirotehničnih proizvodov in vinilklorida.
(3) Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju te direktive, in ob upoštevanju dejstva, da uporaba najboljših tehničnih sredstev že omogoča, da se v nekaterih primerih določijo mnogo strožje vrednosti od zgoraj navedenih, Svet na podlagi predlogov Komisije do 1. januarja 1995 odloči o strožjih mejnih vrednostih.
(4) Trenutno ni mogoče sprejeti mejnih vrednosti za to področje. Svet bo te mejne vrednosti sprejel kasneje na predlog Komisije. Do takrat države članice upoštevajo nacionalne emisijske standarde v skladu s točko 3 rubrike A Priloge I.

Rubrika B (83): Cilji kakovosti [1]

Koncentracija: HCB v sedimentih in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah ne sme znatno naraščati s časom.

[1] Komisija spremlja možnosti določitve strožjih ciljev kakovosti, pri čemer upošteva izmerjene koncentracije HCB v usedlinah in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah ter do 1. januarja 1995 Svetu sporoči, ali je treba Direktivo kakor koli spremeniti.

Okolje	Cilj kakovosti	Merska enota	Skladnost se zagotovi s
Celinske površinske vode Rečne vode ob izlivu v morje = somornica Obalno morje z izjemo somornice Teritorialne morske vode	0,03	µg/l	1.1.1990

Rubrika C (83): Referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje prisotnosti HCB v odpadnih vodah in vodah, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom.

   Meja določljivosti [1] za HCB je v razponu od 1 do 10 ng/l za vodno okolje in 0,5 do 1 µg/l za odpadne vode, odvisno od števila tujih snovi v vzorcu.

2. Referenčna metoda, ki se uporablja za določanje HCB v usedlinah in organizmih, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ustrezni pripravi vzorca. Meja določljivosti [1] je v razponu od 1 do 10 µg/kg suhe snovi.

3. Točnost in natančnost metode morata biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti [1].

[1] ‚Meja določljivosti' dane snovi je najmanjša količina, ki je na podlagi dane delovne metode v vzorcu kvantitativno določljiva in jo še vedno mogoče razlikovati od nič

VI. **Posebne določbe v zvezi s heksaklorobutadienom (HCBD) (št. 84)**

CAS-87–68–3

Rubrika A (84): Mejne vrednosti za emisijske standarde

Onesnaženost: ki ga povzroča odvajanje HCB in ki vpliva na koncentracije v usedlinah in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah, se ne sme posredno ali neposredno znatno povečevati s časom.

Vrsta industrijskega obrata (1) (2) (3)	Vrsta povprečne vrednosti	Mejne vrednosti izražene kot		Skladnost se zagotovi s
		masa	koncentracija	
1. Proizvodnja perkloroetilena (PER) in ogljikovega tetraklorida (CCl_4) s postopkom perkloriranja	mesečna	1,5 g HCBD/t celotnih proizvodnih zmogljivosti za PER + CCl_4	1,5 mg/l HCBD	1.1.1990
	dnevna	3 g HCBD/t celotnih proizvodnih zmogljivosti za PER + CCl_4	3 mg/l HCBD	
2. Proizvodnja trikloroetilena in/ali perkloroetilena s katerim koli drugim postopkom (4)	mesečna	—	—	—
	dnevna	—	—	—

(1) Če celoletno odvajanje ne preseže 1 kg/leto, se lahko uvede poenostavljen postopek spremljanja in nadzorovanja.
(2) Pod industrijskimi obrati iz točke 3 rubrike A Priloge I so še posebej mišljeni industrijski obrati, ki uporabljajo HCBD za tehnične namene.
(3) Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju te direktive, in ob upoštevanju dejstva, da uporaba najboljših tehničnih sredstev že omogoča, da se v nekaterih primerih določijo mnogo strožje vrednosti od zgoraj navedenih, Svet na podlagi predlogov Komisije do 1. januarja 1995 odloči o strožjih mejnih vrednostih.
(4) Trenutno ni mogoče sprejeti mejnih vrednosti za to področje. Svet bo te mejne vrednosti sprejel kasneje na predlog Komisije. Do takrat države članice upoštevajo nacionalne emisijske standarde v skladu s točko 3 rubrike A Priloge I.

Rubrika B (84): Cilji kakovosti (1)

Koncentracija: HCBD v sedimentih in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah s časom ne sme znatno naraščati.

(1) Komisija spremlja možnosti določitve strožjih ciljev kakovosti, pri čemer upošteva izmerjene koncentracije HCBD v sedimentih in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah ter do 1. januarja 1995 Svetu sporoči, ali je treba Direktivo kakor koli spremeniti.

Okolje	Cilj kakovosti	Enota meritve	Skladnost se zagotovi s
Celinske površinske vode Rečne vode ob izlivu v morje = Somornica Obalno morje z izjemo somornice Teritorialne morske vode	0,1	µg/l	1.1.1990

Rubrika C (84): Referenčna merilna metoda

1. Referenčna metoda meritve, ki se uporablja za določanje prisotnosti HCBD v odpadnih vodah in vodah, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom.

   Meja določljivosti (1) za HCBD je v razponu od 1 do 10 ng/l za vodno okolje in 0,5 do 1 µg/l za odpadne vode, odvisno od števila ostalih snovi v vzorcu.

2. Referenčna metoda, ki se uporablja za določanje HCBD v usedlinah in organizmih, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ustrezni pripravi vzorca. Meja določljivosti (1) je v razponu od 1 do 10 µg/kg suhe snovi.

3. Točnost in natančnost metode morata biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti (1).

(1) ‚Meja določljivosti' dane snovi je najmanjša količina, ki je na podlagi dane delovne metode v vzorcu kvantitativno določljiva in jo je še vedno mogoče razlikovati od nič.

VII. Posebne določbe v zvezi s kloroformom (triklorometanom) ($CHCl_3$) (št. 23) (1)

CAS-67–66–3

Rubrika A (23): Mejne vrednosti za emisijske standarde

Vrsta industrijskega obrata (2) (3)	Mejne vrednosti (mesečna povprečja) izražene kot (4) (5)		Skladnost se zagotovi s
	masa	koncentracija	
1. Proizvodnja klorometanov iz metanola ali iz kombinacije metanola in metana (6)	10 g $CHCl_3$/t celotnih proizvodnih zmogljivosti za klorometane	1 mg/l	1.1.1990
2. Proizvodnja klorometanov s kloriranjem metana	7,5 g $CHCl_3$/t celotnih proizvodnih zmogljivosti za klorometane	1 mg/l	1.1.1990
3. Proizvodnja klorofluorogljikovodika (CFC) (7)	—	—	—

(1) V primeru odvajanja kloroforma iz industrijskih postopkov, ki lahko sami po sebi bistveno prispevajo k vsebnosti kloroforma v odpadnih vodah, velja člen 3 Direktive 76/464/EGS; še posebej velja za tiste, navedene pod rubriko A te priloge. Če so ugotovljeni drugi viri kot tisti iz seznama v tej prilogi, se upošteva člen 5 te direktive.
(2) Pod industrijskimi obrati iz rubrike A točke 3 Priloge I so v primeru kloroforma mišljeni še posebej obrati, ki izdelujejo monomer vinilklorida s pirolizo dikloretana, obrati ki proizvajajo beljeno celulozo, in drugi obrati, ki uporabljajo $CHCl_3$ kot topilo, ter obrati, v katerih sta hladilna voda ali druga odpadna voda klorirani. Svet bo mejne vrednosti za ta področja sprejel kasneje na podlagi predlogov Komisije.
(3) Če celoletno odvajanje ne preseže 30 kg/leto, se lahko uvede poenostavljen postopek spremljanja in nadzorovanja.
(4) Dnevne povprečne mejne vrednosti so enake dvakratnim mesečnim povprečnim vrednostim.
(5) Glede na hlapnost kloroforma in z namenom zagotoviti skladnost s členom 3(6) pri postopkih, pri katerih se odpadne vode, ki vsebujejo kloroform, mešajo na odprtem, države članice zahtevajo skladnost z mejnimi vrednostmi tudi za vode pred zadevnim obratom; države članice zagotovijo, da se pri tem upošteva vsa voda, ki se lahko onesnaži.
(6) Npr. s hidrokloriranjem metanola, ki mu sledi kloriranje metilenklorida.
(7) Trenutno ni mogoče sprejeti mejnih vrednosti za to področje. Svet bo te mejne vrednosti sprejel kasneje na predlog Komisije. Do takrat države članice upoštevajo nacionalne emisijske standarde v skladu s točko 3 rubrike A Priloge I.

Rubrika B (23): Cilji kakovosti (1)

(1) Če ni dokazov o kakršni koli težavi pri izpolnjevanju in nadaljnjem vzdrževanju zgoraj navedenega cilja kakovosti, se lahko brez poseganja v člen 6(3) Direktive 76/464/EGS uvede poenostavljen postopek spremljanja stanja.

Okolje	Cilji kakovosti	Enota meritve	Skladnost se zagotovi s
Celinske površinske vode Rečne vode ob izlivu v morje = somornica Obalno morje z izjemo somornice Teritorialne morske vode	12	µg/l	1.1.1990

Rubrika C (23): Referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje prisotnosti kloroforma v odpadnih vodah in vodnem okolju, je plinska kromatografija.

   Če so ravni koncentracije manjše od 0,5 mg/l, je treba uporabljati občutljiv detektor, v tem primeru pa je meja določljivosti [1] 0,1 µg/l. Za ravni koncentracije, ki so višje od 0,5 mg/l, je sprejemljiva meja določljivosti 0,1 mg/l.

2. Točnost in natančnost metode morata biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti.

---

[1] ‚Meja določljivosti' dane snovi je najmanjša količina, ki je na podlagi dane delovne metode v vzorcu kvantitativno določljiva in jo je še vedno mogoče razlikovati od nič."

Člen 2

Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 1989 v zvezi z aldrinom, dieldrinom, endrinom in izodrinom ter do 1. januarja 1990 v zvezi z drugimi snovmi. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 16. junija 1988

Za Svet

Predsednik

K. TÖPFER